

allerede dette er et praktisk Hensyn, som man selvfølgelig er berettiget til at tage. Men jeg gør ved Siden heraf opmærksom paa, at selv om det maatte lykkes at faa Grundlovsændringen gennemført saaledes, at det Valg, som skal afholdes til For-aaret, kan blive et Valg i Henhold til Grundlovens § 95, er der noget, synes jeg, som taler til Fordel for den Betragtning, at det er de Folketingsmænd og Landstingsmænd — thi saa skal Landstingsmændene ogsaa ud til deres Vælgere —, som nu har vedtaget Grundlovsændringerne, der skal spørge de Vælgere, som har valgt dem tidligere i de samme Kredse, om de vil give Tilslutning til det, som nu er vedtaget. Der maa hver enkelt Folketingsmand altsaa blive stillet Ansigt til Ansigt med dem, som har sendt ham ind sidst, og faa afgjort Spørgsmaalet, om man vil godkende den Stilling, vedkommende Folketingsmand har taget til det meget store og for hele Landet saa vigtige Spørgsmaal. Jeg synes, der i saa Henseende kan siges en hel Del til Forsvar for, at ligesom man er nødt til — jeg havde nær sagt desværre — at spørge de samme Landstingsvælgere, som har stemt ved tidligere Valg, om de vil godkende denne Grundlovsændring, saaledes spørger man de samme Folketingsvælgere i de samme Kredse. Og saa vidt muligt bliver det de samme Folketingsmænd, der stiller Spørgsmaalet, selv om der ganske vist er enkelte Kredse, hvor det af forskellige Grunde ikke kan lade sig gøre; men det er en Sag for sig. Der er i hvert Fald Mulighed for, at de samme Folketingsmænd kan komme til at spørge de samme Vælgere i de samme Valgkredse, naar Valgkredsinddelingen bliver den samme. Af den praktiske Grund, det ærede Medlem nævnte, og af den, som jeg har føjet til, vil jeg henstille, at vi bliver staaende ved de Bestemmelser, jeg har foreslaaet for Lovens Ikrafttræden.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) sagde, at han haabede, at det maatte lykkes at finde en „noget“ ændret Form for Landstingets Sammensætning, for saa vilde først det foreliggende Lovforslag faa aktuel Interesse. Det kan det ærede Medlem jo have Ret i, og jeg skal derfor ikke gaa dybere ind paa det ærede Medlems Betragtninger, heller ikke paa hans Udtalelser om Forholdstalsvalgmaaden eller Omvalgssystemet med videre. Det interesserede mig, at det ærede Medlem dog ikke havde kraftigere

Udtryk for sine Ønsker end dette, at han haabede, at det skulde lykkes at finde en „noget“ ændret Form for Landstingets Sammensætning. Maa jeg alligevel i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser om Forholdstalsvalgmaaden og Omvalgssystemet m. v. sige, at hvad Spørgsmaalet om Forholdstalsvalgs Kombination med Valg i Enkeltmandskredse angaar, har allerede Konseilspræsidenten ved Lovforslagets Forelæggelse gjort opmærksom paa, at det var et Spørgsmaal, man kunde forhandle om. Jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa dette Spørgsmaal, saa længe man ikke er kommet til en saadan Forhandling. Jeg henholder mig derfor til Konseilspræsidentens Udtalelse og antager, at alle er enige i, at disse Forhandlinger ikke skal føres paa det nuværende Tidspunkt eller i det hele sammen med Valglovsforslaget, men derimod sammen med Grundlovsforslaget.

Jeg kommer saa til Udtalelserne af det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch). Det ærede Medlem havde mange — jeg erkender i mange Retninger ogsaa interessante — Bemærkninger at gøre baade om Forholdstalsvalgmaaden og om det Omvalgssystem, der er foreslaaet her. Men maa jeg med Hensyn til de af mig foreslaaede Regler for Forholdstalsvalg ved Landstingsvalgene og ved Valg af Valgmænd i Byraadene og Sendemænd i Sogneraadene sige, at jeg erkender, at der kan gøres Indvendinger fra en baade matematisk og retfærdig Betragtning. Men naar jeg ikke destomindre — skønt jeg erkender, at dette navnlig gælder, hvad det ærede Medlem kaldte den største Brøks Metode, som strengt taget og matematisk set er mere retfærdig end det her foreslaaede — har foreslaaet det, her foreligger, og som jeg ikke skal gentage, er det, fordi den Form, jeg har foreslaaet for Valgene — eller skal jeg sige den Metode, jeg har foreslaaet for Valgene saavel af Sendemænd i Sogneraadene og Valgmænd i Byraadene som af Valgmænd i Amtsraads kredsene og af selve Landstingsmændene —, nu en Gang er indarbejdet og kendt af Vælgerbefolkningen, og det nytter ikke meget, at man har et System, der matematisk set er mere nøjagtigt, naar Befolkningen ikke har forstaaet det tilfulde og derfor heller ikke kan bedømme den større Retfærdighed, der vel nok rent teoretisk set maa siges at ligge i det. Jeg har anset det for at være af stor Betydning, at man ved disse Valg benytter et Valgsystem, der er kendt fra det praktiske Liv, og som man frem-